

జలపాతగళన్న ఎణిసియే సుస్తుగి బిడుత్తిరి. మచ్చొందు సోబిగవెందరే అంబోలియ దొడ్డ కట్టివేయ ఒందు మూలీయల్ని నింటరే ఒణ్ణిగే హత్తరు జలపాతగళన్న ఒణ్ణిగే నోడబుమదు. ఇల్లియ గాళియ రఘన ఎష్టిరుత్తదే ఎందరే ఒందు జలపాకవంఱా కట్టివేయ ఆళద ప్రపాతకై బీళలాగదే ఒద్దుద్ది హిమ్మలివాగి జలిసి ఆగసదేగే నుగ్గుత్తదే. తే నిఱన్న బీళాబ్బియాగి అండలెయువ గాళి ఎత్తి ఒయ్యు ఎల్లా కడగొ చెల్లి ఇద్ది అంబోలియన్న ప్రిడ్డినంతే రుపిసిదే. మళగాలదల్లి ఇల్లిన నిఱన సంపువన్న నోడలు ప్రవాసిగే హచ్చు నమ్మంతే కప్పే, హాపు, చేటు, జేడ, హాపురాణీ ఎందు బిరువ ప్రకాండ ముచ్చర సంఖ్య తీరా కడిమే.

ఆరునూర తొంబత్త మీటరో ఎక్కరదల్లిరువ అంబోలి గోవాద కరావళి దాటిచోండు నగిరువ పశ్చిమ ఘణ్ణద ఎత్తరద బీళగళన్న తన్న తోళ తేక్కియల్ని బంధిసి కిడిదిది. ప్రపంచద పరిసర హాటో-స్టోగల్లి ఇదం ఒందొందు ఖ్యాతి గలిసిదే. అనామాన్న సస్క ప్రబేధ,

విలిష్ట ప్రాణి-పక్కి, సరిస్నపగళ తపరారిదు. ముఖివన్న బలునినంతే లాదిసిచోండు ప్రణయగితే హాడువ ‘అంబోలి కప్పే’ ఇల్లియ ప్రముల ఆకషణి. మ్యాక్సేర్ పోటోగ్రఫి మాడువ హంబిలద జన రాత్రియాద శంతలే ఇల్లి సక్కియాగుత్తారె. బణ్ణబుణ్ణద మలబారో పించో వ్యేపరో హాపుగటు క్యే బీసి కరెయువ జాగ హదుకుత్తా హోరచుత్తారె. తలగే టాచోం బిగిదుచోండు రాత్రి కగ్గతులల్లి ఖుంచియన్న హదుకువ సిబిడిగళంతే; శికారిగే హోరణ బీళిగారచరంతే, కాయాంజరణగే జీడ స్వీనికరంతే, తప్పిసిచోట్లువ కాడగాళ్లరుతే నాపు సామాన్ జనరిగే కండర అళ్లరి ఎనిసదు.

రాత్రి స్థలీయ గ్రేడో కాకిబీసే ఎంబాతన హిడిదుచోండు కాదు సుత్తలు హోరణిపు. ఆత అల్లిన ప్రశిధ హాపుతోఎరుగ. మళగాలద సిఇబ్బినల్లి అవగి ఇన్నిల్లద దిమాందు. తింగళ మోదలే అవన అపాయింట్టో హిడిదిడబేశు. నాను సిక్కిద్దే నిమ్మ పుణ్ణ, నన్న గ్రేడో పించో శిగలు అద్భుత మాదిరచేపు ఎందు దొడ్డ శంఖ తేగెదు లాదిద. తన్న ప్రతాపగళ బణ్ణిసిద. తన్న సాధనయి